ÎN ANUL VIITOR, ROMÂNIA ORGANIZEAZĂ

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR DE FOTBAL

Calendarul internațional și capitolul „organizări" ale fotbalului nostru se vor îmbogăți în 1972 cu o nouă competiție : CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR. Într-adevăr, **țara noastră va găzdui anul viitor a treia ediție a acestei foarte tinere întreceri, care-și croiește drum spre consacrare.** Cum se știe, prima ediție a avut loc în Spania, a doua a fost organizată în 1970 în Iugoslavia, echipa noastră reprezentativă clasîndu-se pe locurile 3 și, respectiv 4.

Apreciindu-se capacitatea organizatorică a sportului românesc, dovedită în nenumărate ocazii (campionate mondiale, europene, concursuri internaționale etc.), Federația Internațională a Sportului Universitar (F.I.S.U.) a încredințat organizarea acestei ediții a campionatului european U.A.S.R.-ului, care va fi sprijinită în ducerea la îndeplinire a sarcinii de către Federația Română de Fotbal.

Organizatorii noștri au și luat primele măsuri. Regulamentul general și tehnic al campionatului a fost elaborat și transmis tuturor federațiilor studențești afiliate la F.I.S.U. sau neafiliate, dar reprezentînd țări membre ale Uniunii Europene de Fotbal Asociație (U.E.F.A.). Acest regulament stabilește printre altele cîteva date privind organizarea și desfășurarea competiției :

- campionatul se va desfășura între **19 și 30 iulie 1972 ;**
- jocurile se vor disputa în orașele **București, Cluj, Craiova** și **Constanța** (care va găzdui și turneul final) ;
- înscrierile se primesc astfel : de principiu pînă la 19 octombrie 1971 ; confirmarea participării pînă la 19 ianuarie 1972 ; înscrierea detaliată pînă la 1 iulie 1972 ;
- fiecare echipă reprezentativă va înainta pînă la 1 iulie 1972 o listă de 22 de jucători, din care se va alcătui lotul de 18 care va fi deplasat ; în timpul jocului pot fi înlocuiți doi jucători ;
- în cazul cînd se vor înscrie mai mult de 16 echipe se vor disputa preliminarii ;
- cele 16 echipe finaliste vor fi împărțite în patru grupe, prin tragere la sorți, cu excepția „capilor de serie" care vor fi țările clasate pe primele patru locuri în Iugoslavia (**U.R.S.S., Spania, Franța** și **România**). **România** va juca în grupa de la **Craiova ;**
- primele două clasate se vor califica pentru sferturi de finală, programul fiind astfel alcătuit încît să nu se întîlnească două echipe care au jucat între ele și în grupe.

Invitațiile au fost lansate. Să așteptăm primele adeziuni.

PE CÎND (ȘI LA NOI) O ȘCOALĂ DE PORTARI ?

Țara noastră nu a dus niciodată lipsă de gol-keeperi de valoare. Începînd cu timișoreanul **Ritter**, unul dintre primii noștri internaționali, trecînd pe la **Sepci**, cel ce a păstrat imaculată poarta reprezentativei noastre la Balcaniada din 1933, această nevăzută ștafetă a portarilor continuă cu **Czinezer, Pavlovici, Lăpușneanu, Mircea David** — „il dio", cum i-au zis, uimiți, italienii. Ne apropiem de zilele noastre prin **Lăzăreanu**, prin inseparabilul duo **Voinescu—Toma**, prin **Mihai Ionescu, Datcu, Adamache** și **Răducanu** și încheiem „ștafeta" — uitînd din fuga condeiului destui — cu tînărul și talentatul **Iordache**, reprezentantul Moldovei în această constelație de așii.

Rîndurile noastre au însă alt scop decît acela al rememorării marilor jucători cu nr. 1. Nu este păcat oare ca experiența atît de bogată pe care au căpătat-o între buturi, predecesorii portarilor de azi să se piardă? Nu ar fi mai bine ca ea să fie canalizată spre o îndeletnicire dragă lor și deosebit de utilă pentru fotbalul nostru, cum ar fi aceea a unor **școli de portari?**

Exact ca în atletism unde, de regulă, antrenamentele au loc „pe ateliere", adică un fost săritor în înălțime se ocupă de cei ce au îndrăgit aceeași probă ca și el (vezi **Söter**), un fost săritor de triplu (vezi **Elias Baruch**) se ocupă de „cangurii" de azi etc. etc. Nu numai acumulările tehnico-tactice pot face un sportiv mare, ci și transmiterea experienței de ani și ani a maiștaților îl poate duce pe culmile cele mai înalte ale performanței.

Se pare că în străinătate însemnătatea acestor „ateliere" a fost înțeleasă pentru că, mai demult, am citit că la Split, la clubul Hajduk, unde este antrenor, celebrul portar iugoslav **Vladimir Beara** a organizat o școală de portari. Exemplul lui a fost preluat în Anglia, în orașul Staffordshire, de binecunoscutul **Bert Williams**, iar la Londra de renumitul **Gordon Banks**. Inițiativele au avut răsunet și se bucură de succes mare.

Ce ar însemna, la noi, o școală de portari condusă de **Voinescu?** Sau una a lui **Mircea David?** Sau niște puști în jurul lui **Adamache**, la Brașov? Cadrul organizatoric există: actualele centre de copii și juniori.

Pe cînd primul nostru reportaj la o astfel de școală ?

Mircea TUDORAN

DESPĂRȚIRI ANONIME...

Nu este pentru prima dată cînd ne ocupăm în revistă de o chestiune în aparență minoră, dar cît de importantă pe plan afectiv, emoțional ! Este vorba de retragerea din activitatea fotbalistică a celor ce i-au dedicat acesteia ani și ani din viața lor, indiferent — jucători, antrenori, arbitri.

Cît de spectaculoase, de calde, de pline de omenesc au fost elogiile de rămas bun ce și le-au luat **Pelé, Iașin** și **Gento**, trei mari fotbaliști ai lumii (și despre care scriem în altă pagină a revistei). **Pelé** — cu prilejul meciului Brazilia — Iugoslavia de acum cîtva timp, de la Rio ; **Iașin** — prin meciul special organizat la Moscova și al cărui erou a fost ; **Gento** — odată cu finala „Cupei cupelor" dintre Chelsea și Real Madrid. Ba chiar și un jucător mai puțin celebru, dar cu merite incontestabile pentru soccerul Turciei, ne referim la **Ogün**, s-a bucurat de o partidă special organizată, la care au luat parte și cîțiva fotbaliști români, fiind aclamat de un stadion întreg.

Toate aceste manifestații fac ca clipele grele ce preced meciul de adio să fie mai ușor trecute, facîndu-le să topească amărăciunea apropierii acestei clipe pentru eroii stadioanelor.

În schimb, la noi, încă se păstrează o tăcere nefirească în jurul celor retrași. Ba, de cele mai multe ori, aceștia părăsesc echipa, stadionul și publicul căruia i-au închinat tinerețea lor, pe poarta din dos. Așa cum s-a întîmplat, cu ani în urmă, cu **Nae Georgescu**, de la Rapid...

Anul fotbalistic 1971—1972 coincide cu retragerea definitivă de pe terenurile noastre de joc a cîtorva dintre cei ce au slujit cu abnegație fotbalul românesc, echipa națională, culorile clubului lor.

Cu toate astea, n-am auzit de sărbătorirea acestora în cadru festiv, pe stadion, așa cum stă bine unui fotbalist, în fața publicului care de atîtea ori l-a aplaudat, n-am auzit de sărbătorirea lui **Dridea** (devenit antrenor secund la Petrolul), a lui **Dan** (iarăși Rapidul !), care-și continuă activitatea competițională în Belgia, a lui **Creiniceanu** (dacă nu era un reportaj din presă nici nu se știa că fostul jucător al Stelei a renunțat la activitatea competițională), a lui **Nedelcu** (veșnic tînărul echipier al Sport Clubului Bacău). Dar **Andrei Rădulescu**, singurul arbitru român care a condus într-un turneu final al C.M. de fotbal, a fost oare sărbătorit la retragerea sa? Și asta în ciuda faptului că federația însăși recomandă astfel de festivități.

Nunweiller III, Lereter, Cîmpeanu, Greavu ș.a. se apropie de ziua în care își vor lua adio de la viața de jucător. Vor avea aceeași soartă? Nici pentru **Dridea, Creiniceanu, Dan** sau **Nedelcu** ocazia nu este încă pierdută.

Cluburile au cuvîntul.

M. T.

DE CE NU ÎN TRENING ?

La diferitele meciuri-amicale sau de campionat, interțări sau intercluburi, pentru competiții continentale și mondiale — antrenorii Ramsey, Schön, Helenio Herrera, G. Boulogne, Boșkov, Petropoulos, Nikolaev, Stasny, Novak și colegii lor din alte țări pot fi admirați, la intrarea pe teren, pentru ținuta lor sportivă, corectă, potrivită cadrului. **Ei își conduc echipele îmbrăcați în treninguri purtînd emblema cluburilor sau a federațiilor respective.** Așa cum se cuvine atunci cînd intri într-o sală sau pe un teren de sport pentru a-ți asista echipa.

La noi însă, cei mai mulți antrenori apar pe teren și se agită în jurul lui în ținută de oraș. Rareori își amintesc — și nu toți — că sînt îndrumătorii unor sportivi și că în primul rînd în fața publicului trebuie să aibă o ținută corespunzătoare. Oare n-ar putea să procedeze și ei ca toți antrenorii ?

PRECIZĂRI CARE DUC LA O REGLEMENTARE NECESARĂ

O recentă circulară a federației noastre a precizat numărul de antrenori care pot fi angajați de divizionarele A și a îndrumat secțiile de fotbal respective să procedeze la precizarea concretă a activității antrenorilor în funcție de cele două formații care participă la campionat. Pe scurt, **divizionarele A pot avea,** după normele în vigoare, **un antrenor pentru prima garnitură și altul pentru formația de tineret.** Cu alte cuvinte, **o delimitare — necesară — a atribuțiilor și responsabilităților.** Firește, această măsură nu afectează pe tehnicienii formațiilor de juniori, care sînt încadrate în centre cu alt regim organizatoric și financiar.

Pînă acum se împămîntenise practica unor cupluri de antrenori la prima echipă și a unui al treilea pentru tineret, care — de regulă — era luat de la juniori. În astfel de condiții, **antrenorul principal devenea un fel de consilier tehnic care se rupea de munca practică și se transforma, mai mult sau mai puțin, într-un super-vizor.** Firește, nici în noile condiții stabilite de federații, el nu este scutit de munca de coordonare a activității colegilor săi de la tineret și juniori pentru că, **în fond, prima echipă se bizuie pe „produsele" acestor două formații : ele lucrează în perspectivă tocmai pentru a acoperi nevoile divizionarei A.**

Antrenorul prim trebuie să fie însă, în primul rînd, **un factor activ, pe teren, un practician care să-și valorifice experiența atîtor ani de meserie și care să-și aducă contribuția directă la îmbunătățirea calității jocului echipei prime și, implicit, a fotbalului nostru.**

Pe de altă parte, federația a ținut seamă și de faptul că în multe cazuri **s-a creat un fel de dualism inutil la conducerea tehnică a echipelor,** datorită fie slăbiciunii sau lipsei de autoritate a antrenorilor principali, fie unei greșite înțelegeri a atribuțiilor din partea antrenorilor secunzi. Au existat multe cazuri de substituiri sau întrepătrunderi de atribuții de „secunzi" deveniți executanți docili sau care se agitau pe marginea terenului la fel ca principalii, cu repercusiuni asupra creșterii și formării personalității unor antrenori. În schimb, **echipa de tineret-rezerve, atribuția principală a antrenorilor secunzi, rămînea de multe ori fără asistență la jocuri din partea amîndoura, suferea munca de pregătire a cadrelor la tineret-rezervă,** rămînînd cu mult sub nivelul necesar, ca o preocupare cu totul secundară.

Aceste aspecte și altele vrea să le prevîntîmpine federația prin măsura amintită, determinînd condiții favorabile pentru a asigura, în special antrenorilor care pînă acum îndeplineau funcția de secunzi, **o muncă practică eficientă, o îmbogățire a experienței și formarea personalității lor într-o activitate cu autoritate și răspundere.** Iar secțiilor de fotbal cu echipe în Divizia A să le dea posibilitatea ca, într-un regim economic bine precizat și reglementat, să controleze mai bine munca de instruire și să-și perfecționeze cadrele tehnice.

REVISTA NOASTRĂ ȘI... NOUL CAMPIONAT

O dată cu evenimentul fotbalistic intern de mare ampioare produs duminică, începerea unei noi ediții a campionatului național (Divizia A), vom începe să urmărim — alături de pasionanta cursă pentru șefia clasamentului și deci pentru tricourile de campion — și alte întreceri colaterale, care au darul de a menține etapă de etapă interesul marelui public, al cititorilor, de a mări atractivitatea competiției.

În acest sens, reamintim cititorilor o serie de inițiative ale revistei noastre, acțiuni care începînd cu această săptămînă intră din nou în actualitate.

„TROFEUL REVISTEI FOTBAL 1971"

Am păsit în cea de-a doua jumătate a anului competițional fotbalistic și — prin urmare — **întrecerea pentru cucerirea celui de-al șaselea trofeu acordat celui mai bun fotbalist român al anului intră într-o fază decisivă.** Bineînțeles, „competiția" aceasta a început încă din primele luni ale anului în curs, trofeul nostru acordîndu-se nu pe un an competițional ci pe un an calendaristic ; așa încît probabil că mulți dintre cei care, în decembrie, vor fi chemați să se pronunțe pentru fixarea ierarhiei, și-au conturat încă de pe acum unele preferințe, pe baza activității interne și internaționale din sezonul de primăvară. Dar, mai e un întreg tur de campionat, vin cupele europene intercluburi, meciurile echipelor reprezentative, așa încît comportarea jucătorilor în această toamnă va cîntări, după toate probabilitățile, decisiv în acordarea voturilor.

Profitînd de această reluare a activității, reamintim care sînt criteriile după care se acordă „Trofeul revistei Fotbal" :

1. **Media notelor** primite în meciurile de Divizia A, cu condiția ca jucătorul să fi luat parte la cel puțin două treimi din partide, respectiv să fi apărut pe teren în minimum 20 de partide din cele 30 ale returului încheiat și ale turului actualei ediții. Aceste note sînt acordate de redactorii noștri, de cele mai multe ori cu consultarea observatorilor federali, și se publică la fiecare cronică. (Precizăm că la acest punct se poate vorbi despre o primă clasificare, decurgînd din notele din primăvară).
2. **Opinia antrenorilor** principali ai celor 16 echipe divizionare A.
3. **Opinia ziariștilor sportivi,** a scriitorilor care se interesează de fotbal, a comentatorilor de radio și televiziune.
4. **Voturile acordate de marea masă a cititorilor** revistei Fotbal.

Pentru fiecare din aceste criterii se vor întocmi clasamente separate care apoi vor fi contopite într-unul final, pe baza căruia se va acorda trofeul.

La timpul cuvenit, vom reveni cu detalii complete (modalități de alcătuire a mediilor, cum se fac clasamentele separate, cum se acordă punctele etc.).

Deocamdată, am ținut să reamintim cititorilor noștri că îi invităm să urmărească noul campionat... gîndindu-se și la votul pe care și-l vor da în decembrie pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român pe 1971.

„ECHIPA CAMPIONATULUI"

Inițiativa noastră de a alcătui o echipă a campionatului, **pe baza totalului de puncte acumulat de jucători în cele 30 de meciuri ale unei ediții a Diviziei A** s-a bucurat de un mare succes, stîrnind nu numai interesul jucătorilor, ci și al marelui public. Ne-au dovedit-o numeroasele scrisori primite în această privință, ca și declarațiile repetate ale fotbaliștilor, care ne-au spus că pentru ei este o onoare și o reală mîndrie sportivă să facă parte dintre protagoniștii luptei pentru un post în „echipa campionatului".

De aceea, publicarea echipei respective rămîne și în acest an competițional o preocupare a noastră. Precizăm însă — și cititorii ne vor da dreptate — că **apariția în coloanele revistei a primei formații nu se va produce decît după 3-4 etape,** pentru a se putea efectua, cît de cît, unele departajări. Altfel, după prima sau a doua etapă, ne-am găsi cu cîte 8-10 jucători cu același total de puncte, pe fiecare post, ceea ce n-ar prezenta un prea mare interes.

Deci, aproximativ în perioada de întrerupere a campionatului (după etapa din 12 septembrie), prima formație a „echipei campionatului" !

„CUPA A + T"

Și acum o nouă inițiativă : **publicarea unui clasament combinat (echipa divizionară A + echipa de tineret-rezerve), care să reflecte comportarea globală a lotului unui club, calitatea de ansamblu a muncii de instruire, preocuparea secției pentru ambele echipe** pe care le prezintă duminical în fața publicului spectator.

De exemplu, în acest clasament al **„Cupei A + T"**, dacă o echipă învinge la tineret cu 2—0 și face meci egal (1—1) în Divizia A, ea va apărea cu 3 puncte și golaveraj 3—1, în timp ce clubul pe care l-a întîlnit va figura cu 1 punct și golaveraj 1—3. Dacă ambele meciuri se termină la egalitate, amîndouă cluburile vor primi cîte două puncte ș.a.m.d.

Bineînțeles, clasamentul de tineret-rezerve rămîne, mai departe o entitate separată (și oficială !), noul clasament A + T pe care-l introduce revista noastră păstrînd doar un caracter documentar.

Dar, pentru a da totuși o finalitate acestei acțiuni, revista Fotbal pune în joc **„Cupa de cristal A + T 1971-72"**, pe care, la încheierea campionatului, o vom înmîna președintelui de secție a clubului clasat primul în acest clasament combinat.